

Moeder had niet erg op met 't plannetje; ze zei, dat het toch niets gaf en dat het beter was maar te werken. (Dit bracht me weêr op een dwaalspoor omtrent mijn définitie). Vader sloeg toen met zijn vuist op tafel, zoodat de glaasjes rinkinkelden en Annie van schrik trilde. Met een gemeenen vloek riep hij:

— Heb ik, * *, niet den heelen winter gezocht? Jij hebt mooi praten, * maar je moet maar 's een vak hebben, waar 't vet af is, en je zou, *, . . . 1)

De rest was heel leelijk en hoorde ik maar half, doordat de anderen invielen en de andere juffrouw zóó schreeuwde, dat mijn ooren er pijn van deden.

Ondertusschen schonk Vader maar aldoor in, en telkens als de flesch leêg was, gaf hij haar aan Moeder en zei dan:

— Haal nog 's wat.

Toen Moeder al vijf malen gehaald had, zei ze, dat er geen centen meer waren. Vader stond op en wees dreigend met zijn vinger naar de deur.

— Zul je, gauw? vroeg hij.

Moeder kon niet gaan halen zonder centen.

— Dan geef je maar wat anders aan Moekes (Moekes is de man, bij wien Moeder moet halen).

Moeder wou 't niet doen. Ze zou weêr slaag gehad hebben, als niet een van de andere mannen haar geld had gegeven.

— Nou mot je nog van een armen werkeloos centen aannemen, zei Vader.

— Hij drinkt er toch ook van, merkte de andere juffrouw op. Dat was juist.

Dien avond werd het heel laat. Leendert kwam op zijn gewoon uur thuis en vond het partijtje in den hoogsten graad van opgewondenheid. Heel kalmpjes ging Leendert in een hoek van de kamer zitten en bemoeide zich niet met de anderen. Hij bedankte, toen Moeder hem wat uit het fleschje aanbood. An en ik sloten ons bij Leendert aan; nu hadden we tenminste ook een gezellig hoekje. Annie ging tusschen Leendert z'n knieën staan, en ik richtte me op mijn achterpooten op. Als ik zóó sta, ben ik net zoo groot als de kleine meid, en kan met Leendert en haar meepraten.

Of Leendert het nu niet gezellig vond om zoo met z'n drieën te zitten, weet ik niet; maar na een poosje, vroeg hij:

— Moeder, moet de kleine niet gaan slapen vannacht?

Moeder knikte, maar zei niets. Vader keek heel verwonderd naar Leendert en vroeg:

— Is ie er kindermeid bij ook, tegenwoordig?

Leendert gaf daar geen antwoord op, maar liet Antje Moeder goeden nacht zeggen en de andere juffrouw ook; voor de mannen was Annie bang, die bemoeiden zich trouwens ook niet met haar.

Wij gingen naar bed, maar we durfden niet gaan slapen. Annie was den geheelen avond al angstig geweest van 't ruwe praten en schreeuwen der werkelozen, en drukte me vast tegen zich aan. Ik voelde, dat 't kind beefde.

1) Ieder * is een vloek.